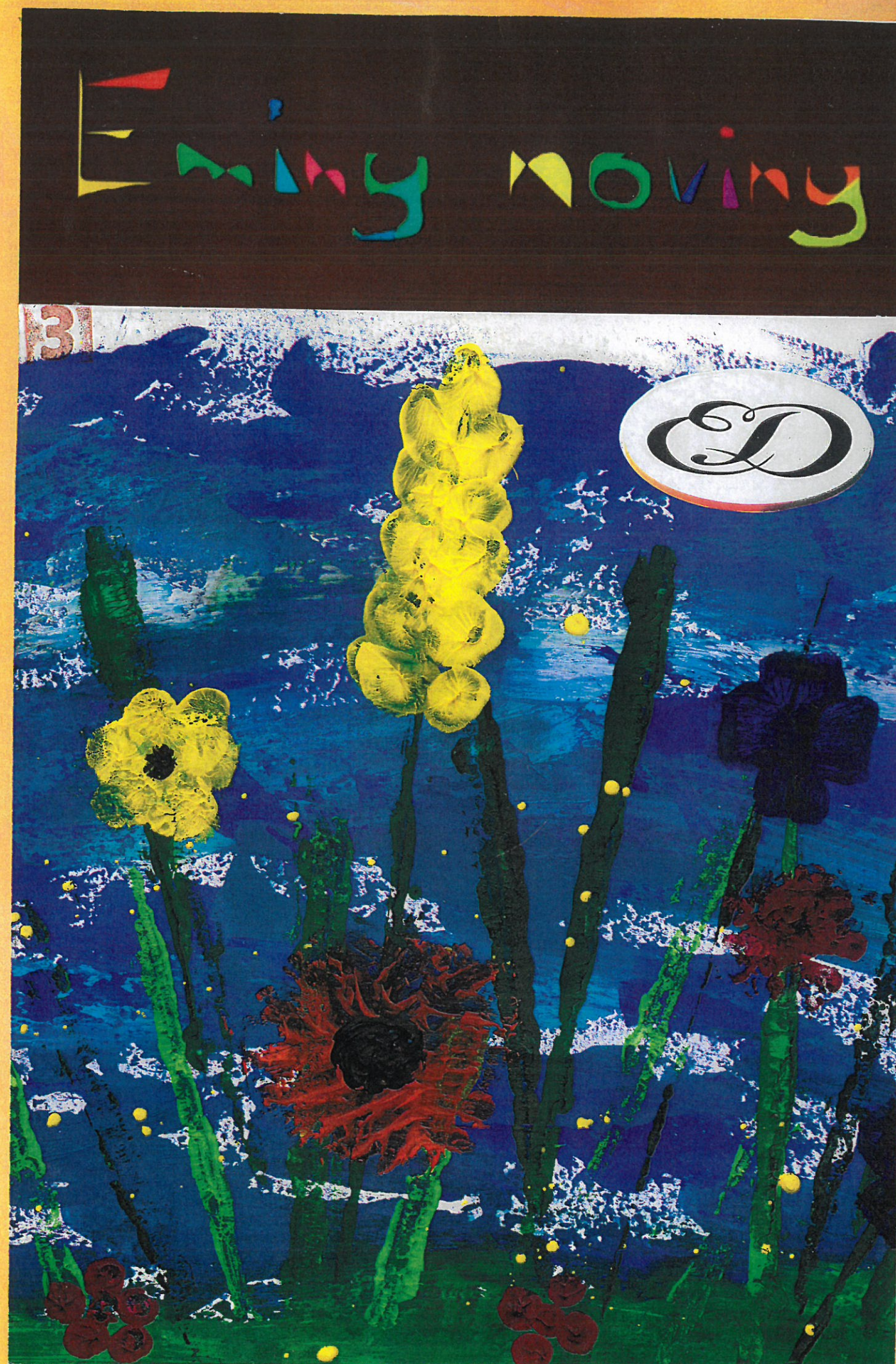

Vydala:
ZŠ a MŠ Emy Destiniové
nám. Svobody 3/930
Praha 6, 160 00
školní rok: 2019/2020
3. – 4. číslo
2 v 1

Eking noviny

Leona Sedlářová, autorka zajímavé úvahy, je bývalou žákyní naší školy. Nyní studuje v tercii na Gymnáziu Christiana Dopplera v Praze 5.

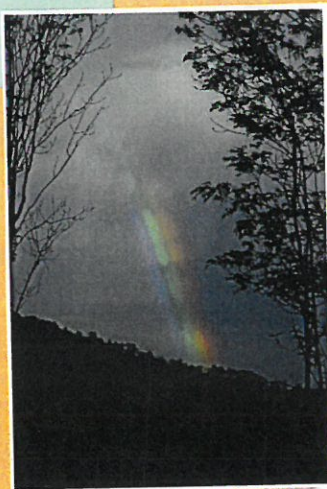
Ve školním roce 2016/17 byla vedením naší školy oceněná jako „Úspěšný žák“ za reprezentaci v celostátních pěveckých soutěžích. Více se dočtete na webových stránkách - viz Archiv, šk. rok 2016/17.

ÚVAHA O SOUČASNÉM STAVU

Dle mého názoru tuto situaci lidstvo potřebovalo. Odhaluje totiž pravé tváře lidí. Ničí jejich masky. Hlavní emocí této situace je strach. Tato emoce mě neuvěřitelně fascinuje. Díky němu je tato situace tak nesmírně zveličená. Když se lidé bojí, dělají věci, které by třeba nedělali, kdyby je neovládl strach. Bojí se většinou o své vlastní životy. Dá se mluvit o určité formě sobectví. Lidé jsou schopni podrazit druhé, okrást druhé, lhát druhým jenom proto, že mají strach o sebe. Tato situace je výborný příklad. Zároveň jsme všichni omezení. Vlastně nás ale omezuje jenom ten fakt, že máme zakázáno chodit ven, shromažďovat se a tak dále. Protože většina z nás má hlavní životní potřeby. A je důležité si uvědomit, co vlastně získáme tím, že jdeme nakoupit třeba oblečení. Máme prostě v hlavě nastavené obrovské množství čehokoliv, co chceme. Ted ale dochází k určitému omezení. Z obrovského množství se nyní stává množství dostačující. A to je zásadní změna v nynějším životě každého z nás. Abych všechny neházela do jednoho pytle, je tu i určitá skupina lidí, kteří jsou ochotni pomáhat druhým. Pěčí o starší lidi, jejich stravování, zábavou, ale především zdravím a bezpečím. Tato skupina je dokonalý protiklad prvního příkladu. Krásně demonstruje, jak by se měli lidé chovat. Možná, že i první skupinu lidí přejde první vlna paniky a strachu a začneme si všichni navzájem pomáhat. Ale to je představa idealistická a naivní. Doufám, že současný stav nám pomůže pochopit, co všechno máme a co všechno se musí podstoupit pro zdraví celého národa. A také o co všechno se dá přijít.

FOTOSOUTĚŽ

Termín FOTOSOUTĚŽE na téma: PŘÍRODA – KRAJINA se prodlužuje do konce září 2020! Prázdniny jsou pro to ideální příležitostí! ☺ Těšíme se na Vaše FOTKY!

Teodor Zahrádka, 4. D

Tereza Filipovská

Lenka Ryzáková

„Mami, víš kolik pasty na zuby je v jedné tubě?“ „To nevím.“ ...

/f/tipy

SPORTOVNÍ

Ovečkin: „Na zem mě poslal hokejový Bůh.“
Jágr: „Já jsem nikam nikoho neposílal!“

Komentátor předřikává sestavu hokejového týmu: Malý, Zajíc, Vyskočil, Suchý, Bobek, Vytlačil.

Antonín Kézr, 4. C

Víte, jaká je průměrná rychlost manželky v obchodě? 2.000 Kč/hod.

Karolína Krzysková, 4. C

„Jsem si jistý, že ten hokejista je rybář!“

„A proč?“

„Protože malé pouští a velké nechytá.“

„Pane číšníku, co dělá ta moucha v mé zmrzlině?“ „Asi lyžuje.“ Flex, 5. D

„Pane číšníku, co byste mi dobrého doporučil?“ „Protější restauraci.“

Pán jde do restaurace a ptá se, co by si mohl dobrého dát. Číšník odpoví: Želví úsměvy, Chobotnice na špejli, vosí žihadla, Pán se zděsí: „Ježkovy voči!“ Číšník odpoví: Dobrá volba. Flex, 5. D

Pepíček se ve škole chlubil učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby to děti taky nechytly. Za týden ho potká a ptá se: „Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“ „Jo, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli trvá.“

Jedna paní povídá té druhé: „To bylo včera hrozné, když vypadl ten proud. Já strávila dvě hodiny ve výtahu.“ A ta druhá na to: „To nic není, já jsem včera při výpadku proudu trčela pět hodin na jezdících schodech.“

Dcera škemrá: „Tati, kup mi nový počítač!“ Otec odpoví: „A co kouzelné slovíčko?“ Dcera: „Ach jo, dneska je zaheslovaný úplně všechno!“

Pan Novák si při jízdě na dálnici pouští radio. Ve zprávách hlásí: „Po D1 jede nějaký blázen v protisměru.“ „Kdyby jen jeden,“ povzdechne si pan Novák, „ale oni všichni.“

„Mami, víš kolik pasty na zuby je v jedné tubě?“ „To nevím.“

„Já jo, od umyvadla až k oknu v obýváku.“

Alice Pašková, 6. C

Poděkování

Závěrem chceme **poděkovat Vám všem**, kteří jste jakýmkoliv způsobem a v jakékoliv míře přispěli k vydání tohoto čísla časopisu Emíny noviny i přílohy Destináček.

Váš Redakční tým ☺

Výtvarná práce na první straně: Tereza Tomášková, 4. A
Výtvarná práce na poslední straně: Viktorie Hloušková, 4. A
Výtvarná spolupráce: žákyně ze 3. C: Suad Abdul, Berenika Murínová, Anna Salem, Barbora Kotyzová, Veronika Špalková, Olivia Nemashkalo

V příštím čísle:

Představujeme prozatím některé členy Redakčního týmu:

Truhla pro poklad.

Holky z redakce nejen píší, ale také vyrábí.

Eliška Věvodová, Zoe Langerová a Sofie Herblichová ze 7. C

Eliška Věvodová

Co ráda děláš ve svém volném čase?

Maluji, čtu, píšu, sportuji a koukám na filmy.

Co Tě naplňuje v redakci, Proč ses rozhodla zapojit?

Spolupráce a to, že to dělá radost více lidem.

Je něco, co chceš vzkázat našim čtenářům?

To, že mohou sami něco vytvořit a zkusit to zaslat do školního časopisu. Zoe Langerová, 7. c

Anna Winterová

Jak ses dostala k tomu, že chceš být v redakci?

Už ani nevím, asi jsem si chtěla prostě vyzkoušet, jaké by to bylo.

Co Tě nejvíc baví na práci s časopisem?

Asi vymýšlení různých článků.

Máš nějaký oblíbený sport?

Chodím ráda tančit, taky mě baví badminton a tenis.

Máš nějaké domácí zvíře?

Mám morče Nelinku. Eliška Věvodová, 7. C

Zoe Langerová

Chodiš na nějaké kroužky?

Ted' momentálně chodím na výtvarku do základní umělecké školy. Hraju beachvolejball. Také tancuji jazz, modernu, contemporary a basket. Dříve jsem chodila na horolezectví, fotbal a plavání.

Co ráda děláš ve svém volném čase?

Ve volném čase dělám skoro všechno. Ráda si kreslím. Chodím si házet s bratry na koš, občas s tetou chodím běhat. No a tak dále.

Co bys chtěla dělat za povolání?

Mé vysněné povolání je asi zubačka. Určitě bych chtěla být doktorka Anna Winterová, 7. A

DVEŘE do REDAKCE jsou stále OTEVŘENÉ! Potřebujeme: spisovatele, ilustrátory, korektory textů, nadšence pro jakoukoliv práci na PC v různých programech. Budeme rádi, když i malinkým dílem PŘÍSPĚJETE do SPOLEČNÉHO "MLÝNA"!

Hádej, kdo to je?

Hraje házenou za Spartu

Mimo jiné předměty vyučuje i zeměpis

Tento školní rok měl i vystupovat na akademii

Běžel také závod „WE RUN PRG“

Jeho kabinet nenajdete na žádném patře, kde jsou kmenové třídy

Hádej, kdo to je?

Nejen čeština je její vyučovací obor

Sdílí kabinet také s Michaelou Mrázovou

Na stránkách školy ji také můžete najít na fotce, jak drží luk

Její kmenová třída sídlí vedle třídy paní učitelky Anny Kytarové

Občas také nosí brýle

Jan Kratochvíle, 8. D

DEVÁT'ÁKŮ

NAŠE ŠKOLNÍ KNIHOVNA

Sportující učitelé

Michal Váňa

Redakční tým

Kateřina Váňová

Vážení a milí čtenáři,

toto zvláštní vydání *Eminých novin 2 v 1* v sobě obsahuje dvě témata, která jsme původně plánovali pro dvě samostatná čísla: 3. a 4. Je to téma **SPORTU** a téma **KNIH, KNIHOVNY** a **REDAKCE**. Vlivem současné situace jsme je spojili do jednoho, a tudíž nevyčerпали. K oběma tématům se ještě vrátíme v některém z příštích čísel.

Součástí tohoto vydání je také Příloha pro malé děti *Destináček* (slibované překvapení PD). V příštím školním roce už bude vycházet jako samostatný časopis! ☺

Co Vás čeká?

Dočtete se o sportujících žácích i učitelích, dozvíte se, kdo je nejlepším učitelem očima letošních devát'áků, vypravíte se do Stromovky za zaječím miminkem, možná vylustíte rébus o ptačích sportovcích a třeba se i zasmějete nějakému /f/tipu ...

Přejeme Vám ZÁBAVNÉ, OBOHACUJÍCÍ I INSPIRUJÍCÍ ČTENÍ!

Váš Redakční tým

Hopík

/f/tipy

NEJLEPŠÍ UČITEL(KA)

myslí i srdcem

letošních DEVÁTÁKŮ

ANKETY se zúčastnilo 58 žáků

ze čtyř devátých ročníků

a navíc jedna lodička

připlula pro MICHALA NĚMEČKA

ABSOLUTNÍHO VÍTĚZE naší ankety!

Text z lodičky: Hodiny s ním jsou zábavné, nikdy se nenuším, dělá je zajímavějšími, má dobré vtipy a nikdy se neví, co udělá nebo co tu hodinu budeme dělat.

1. místo

Michal NĚMEČEK 30 hlasů

Největší Felák ze školy. Hezky učivo vysvětlí. Hodně naučí. Výsledky. Zábavné a poučné hodiny. Dobře naučí a vysvětlí, je vtipný. Hodiny má vždy zábavné, snaží se učení ukazovat na příkladech. Nejvtipnější, hodně naučí. Hodiny jsou vtipné a umí naučit. Díky jeho humoru a důvtipu. 😊 Učí zábavnou formou. Je vtipný. Výuka je sranda. 😊 Největší Felák ze školy. Naučí a je s ním sranda. 😊 Největší Felák ze školy. Švandy kopec s ním je. 😊

2. místo

Matěj MĚCHURA 10 hlasů

Pohodář, baví mě jeho hodiny, je s ním sranda. Je to frajer. Je spravedlivý.

3. místo

Lucie SOUKUPOVÁ 8 hlasů

Vždycky dobře naučí, hodiny se snaží dělat zábavné a je hodná. Hodná, srozumitelný výklad, příjemné prostředí. Zaprvé dobře naučí a zadruhé se snaží řešit věci a záleží jí na tom, abychom byli šťastní a neměli v té škole problémy, jako třeba v kolektivu, 😊 což moc učitelů neřeší.

4. místo

Martina KUČEROVÁ 7 hlasů

Je hodná a má opravné testíky, JE NEJLEPŠÍ UČITELKA. Umí nejlépe německy. Hodná, dává opravné testíky. Nejlepší třídní učitelka.

Pavla DOČKALOVÁ 7 hlasů

Je dobrá třídní a hodná. Hodná. Hodná, trpělivá. Naše třídní.

5. místo

Marek HLUBUČEK 6 hlasů

Já jsem
→ má dobré vtipy a nikdy se
neví, co udělá, nebo co
tu hodinu budeme dělat

První

REDAKCE

První dorazila na *první* schůzku usměvavá Veronika Henclová ze 3. C.

V 1. i 2. čísle jste mohli také najít její příspěvky.

Prvním klukem, který se stal součástí našeho týmu, a je jím dodnes je Jan Kratochvíle z 8. D

První příspěvek poslal do plánovaného časopisu Teodor Zahrádka, který se časem stal druhou "mužskou" posilou převážně dívčího týmu.

První třída, která se jako celek rozhodla přispět "něčím" do časopisu, byla třída 4. C. Jednalo se převážně o vtipy, křížovky, kvízy ... Za to patří poděkování i paní učitelce Lence Wolfové.

První rozhovor připravily Bára Podzemná a Anna Winterová, zpovídaly ...

Někdy ani tak nemusí být důležité *být první*, jako spíš *vytrvat!*

Představujeme prozatím některé členy *Redakčního týmu:*

Johanka Sonlajtnerová

Málokdo o Johance ví, že ve druhé třídě vydávala třídní časopis, není tedy na publicistickém poli žádným nováčkem. Můžeš nám k tomu něco říct?

Vydávat náš třídní časopis mě velice bavilo. Do dvou z čísel jsem dostala příspěvky od kamarádů, což mě velice potěšilo. Bavila mě rubrika „Byli jsme u toho!“, ve které jsem popisovala aktuální dění v naší třídě. Například naše úspěchy na Zlaté Emě, závěrečné bruslení celého ročníku nebo přespávání ve škole. Také jsem si užila grafickou úpravu, i když to bylo časově náročné.

Co tě baví, co ráda děláš ve svém volném čase?

Ráda dělám moderní gymnastiku a hraju na bicí. Ve volném čase si velmi ráda čtu a maluji. Moc ráda jezdím na výlety do přírody.

Už víš, čím bys chtěla být?

Chtěla bych být cukrářkou, moc ráda pečú. Nejraději mám zdobení a pečení dortů. A vždy mě potěší, když všem chutná. *Ilona K.*

Tedík Zahrádka

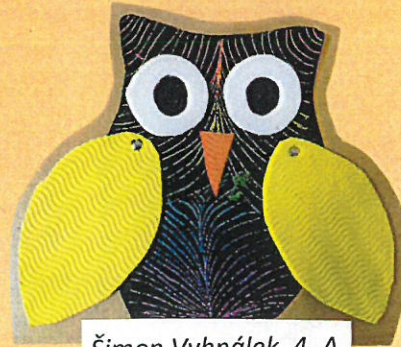
Alice Pašková

Víte, že :

NAŠE ŠKOLNÍ KNIHOVNA

... naše ŠKOLNÍ KNIHOVNA na hlavní budově (HB) čítá kolem 2.400 knih?
NEJVĚTŠÍ kniha je Bible a **NEJMENŠÍ** Básně od Karla Havlíčka Borovského?

E
P
I

Šimon Vyhnálek, 4. A

Víte, že ...

... Karel Havlíček BOROVSÝ je považován za ZAKLADATELE české ŽURNALISTIKY, satiry a literární kritiky?
... byl kamarád Boženy Němcové
a psal krátké satirické básně - EPIGRAMY?

Víte, že ...

... Bible je NEJčtenější, NEjpřekládanější a NEJprodávnější knihou na světě? ... byla přeložena do 2459 jazyků
a za posledních padesát let se jich prodalo 3, 9 miliard?

G
R
A
M
Y

Demokratický

Nechod', Vašku, s pány na led:
mnohý příklad máme,
že pán spadne a sedlák si
za něj nohu zláme.

Etymologický

Odkud vzalo - zkouším žáky -
jméno Rakous počátek? -
"Od raků - neb oni taky
chodí pořád nazpátek."

Na počátku bylo Slovo,
to Slovo bylo u Boha
a to Slovo bylo Bůh.
Všechno vzniklo skrze Něho
a bez Něho nevzniklo nic, co je.

Neboť Bůh tak miloval svět,
že dal svého jediného Syna,
aby každý, kdo v Něho uvěří,
nezahynul, ale měl život věčný.

B
I
B
L
E

Školní úkol:

Najdete-li v naší knihovně na č. 111 větší knihu než NEJVĚTŠÍ nebo menší než NEJMENŠÍ, vyhledejte
Johanku Sonlajtnerovou a budete odměněni MAXI čokoládou!!! ☺

KNIHOVNA je pro Vás OTEVŘENA:

Návštěvní hodiny:

pondělí	11:30 – 14:30
úterý	11:30 – 14:30
středa	11:30 – 14:30
čtvrtek	11:30 – 14:30

Eva ARAZIMOVÁ 5 hlasů Dokáže vše skvěle vysvětlit.

Romana SLÁMOVÁ 5 hlasů Naučila mě mít ráda matematiku. Vše dokáže dobře vysvětlit. Dobře naučí. Jana ŠPIČKOVÁ 5 hlasů Dobře učí. Dá se s paní učitelkou na všem dohodnout.

Ivana STEINEROVÁ 5 hlasů Naučí, zajímavý a zábavný způsob výuky s výsledky.

Helena SALICHOVÁ 4 hlasy Naučí a hezky učivo vysvětlí. Díky tomu se nemusím tak šprtát.

Hodně naučí. Fakt naučí. Děják mě díky ní baví. Výsledky.

Radka URBANOVÁ 3 hlasy Je hodná. Sice se někdy neučím, ale dělá u ní seminárku a vím, že mi pomůže. Věra MACHÁČKOVÁ 3 hlasy Umí dobře vysvětlit látku a je hodná.

Bára KASINOVÁ 2 hlasy, Jitka BILEJOVÁ 2 hlasy

Jaroslav SUPEK 2 hlasy Dobře učí, je to frajer. Je to frajer.

Michaela MRÁZOVÁ 1 hlas Viditelné výsledky.

Hedvika BUDILOVÁ 1 hlas Nejlepší!!! Blanka VORÁČKOVÁ 1 hlas Naučila mě perfektně anglicky.

Jana JAUERNIGOVÁ, Helena KORDAČOVÁ, Michaela TOMANOVÁ

Každý žák mohl hlasovat i pro více učitelů, mohl také uvést důvod. Jednotlivé citace jsou barevně odlišeny. S nápadem ankety přišel Jan Kratochvíle z 8. D.

S
P
O
R
T

I přesto, že byl *Pohár Věry Čáslavské* z důvodu koronavirové krize přerušen, stihli jsme se zúčastnit 15 sportovních klání, od šachů až po plavání.

Tradičně patříme mezi nejsilnější školy a v konečném hodnocení pravidelně obsazujeme stupně vítězů. I v letošním ročníku jsme dosáhli výborných výsledků v plavání, přehazované, florbalu, atletických disciplínách i ve stolním tenise. Velmi silnou kategorií letos byli mladší žáci, ti dokonce mohli bojovat o postup na republikové finále v házené.

Úspěchy našich deváťáků: V plavání byly dívky suverénní mezi školami Prahy 6 a v krajském kole, tedy mezi pražskými školami, skončily těsně druhé. V týmu startovaly deváťáčky Kateřina Váňová, Anežka Matějková, Agáta Čadková, Hana Machulová, Věra Nováková a žáčky osmého ročníku Anna Gina Boková, Viktorie Bernová a Terézia Šibíková.

V přespolním běhu dokázal tým, ve složení Váňová Kateřina, Filipovská Tereza, Čadková Agáta, Claessenová Aranka, Nováková Viktorie, také dosáhnout na stupně vítězů. V individuálních umístěních to byla opět Kateřina Váňová, která za svůj výkon získala stříbrnou medaili.

Prekvapivého úspěchu dosáhla Vendula Janková ve šplhu, když dokázala být lepší než všechny její soupeřky.

Konkurence v těchto vyšších kategoriích je opravdu velká, a především chlapecké soutěže mají opravdu vysokou úroveň. Prosadit se a uspět, je tak už velmi těžké. Kluci dokázali vybojovat pouze třetí místo v házené, ale ve všech sportech jsme vždy byli pro soupeře těžkými protivníky.

Děkujeme všem za reprezentaci školy a do budoucna přejeme nejen mnoho sportovních úspěchů.

Matěj Měchura (Původní text byl zkrácen a trochu upraven.)

FOTBAL

Michal Váňa

Kdy a jak jsi se sportem začínal?

Se sportem se začal už ve školce. Začal jsem chodit s dědou na fotbalové tréninky.

Jak se to vyvíjelo dále a na co se zaměřuješ v současnosti?

Nejdříve jsem chodil na tréninky na Přední Kopaninu, ale s nástupem na základní školu jsem přestoupil do přípravky klubu TJ Slavoj Suchdol a v současné době hraju za tentýž klub ale za mladší dorost.

Jak často trénuješ? Co je pro Tebe nejtěžší?

Trénuji 3krát týdně a o víkendech hrajeme mistráky.

Jakých úspěchů si nejvíce ceníš?

Nejvíce si cením toho, když jsme první v tabulce a nebo ocenění za nejlepšího střelce. Nejtěžší je to skloubit s ostatními aktivitami.

Jak jsi zvládal období karantény?

Období karantény jsem zvládal docela dobře. Hodně jsme jezdili se psem do přírody.

Co Tě baví?

Baví mě sportování kromě fotbalu rád jezdím na kole, hraju tenis, chodím do fitka, rád koukám na americký fotbal a v zimě rád lyžuju.

Co Ti dokáže udělat radost a co Tě naopak dokáže naštvat?

Radost mi dělá, když vyhráváme zápasy a naštvat mě dovede nefér rozhodování rozhodčích.

Prozradíš nám své plány do budoucna?

Ve fotbale budu nadále pokračovat, ale teď je mou prioritou studium na SPŠ Josefa Gočára, na kterou jsem se úspěšně dostal. Po úspěšném dokončení bych pak chtěl studovat na ČVUT.

Děkujeme za rozhovor a přejeme, ať se Ti Tvé plány podaří uskutečnit. ©

Horní řada zleva:

ZITTA Bohumil (trenér), TUMA Ondřej, ČÁHA Tomáš, POKLUDA Josef, VÁŇA Michal, MAREK Daniel, ZACHOVAL Radovan, KREJCHA Maxmilián, MAREK Milan (trenér)

Spodní řada zleva:

HOUDEK Patrik, RATOWSKI Leonard Bartosz, DOČEKAL Jakub, ČVOROVÍČ Matija, VOLF Samuel, STEIDL Adam, KYBAL Adam, ZITTA David, SELINGER Martin

ZÁCHRANA

Zajíc polní - Hopík

Jednoho dne jsme šly s mamkou a sestrou bruslit do Stromovky. Venku bylo krásně. Projíždíme Stromovkou a rozhodly jsme se, že si u rybníčku dáme zmrzlinu. Sundáme brusle a jdeme po cestě směrem k rybníku, kde je zaparkované kolo se zmrzlinou. Najednou je před námi miminko zajíčka, byl strašně malinkatý a hrozně roztomilý. Když nás uviděl, začal k nám hopíkat. Většinou když je mládě samotné a čeká na svou maminku, přikrčí se a nehne se z místa, ale tohle zaječí miminko hopkalo pořád za náma. Mamka tedy neváhala a vzala ho a dala do mé brusle, protože po Stromovce běhalo hodně psů, tak aby se nestalo nějaké neštěstí. Zmrzlina nebyla, protože se začalo volat do záchranné stanice o radu. Tam mamince řekli, aby se pokusila za tmy zaječí miminko vrátit, kde ho našla, že pokud je maminka živá, vrátí se pro své miminko a bude ho hledat. A tak maminka poslechla a v noci šla do strašidelné Stromovky vrátit zajíčka. Miminko dala k nejbližšímu stromu, kde jsme ho našly. A doufala, že se zaječí maminka vrátí a své mládě odvede. Ráno nemohla dospát a běžela zas do Stromovky se podívat. Ušák byl přesně tam, kde ho nechala. Když ji zahlédl, hopkal směrem k ní, jako by ona byla jeho maminka. Takže bylo vymalováno a mamka se vrací se zajíčkem domů.

Volala na veterinu, znova do záchranné stanice, aby zjistila, co má dělat a jak se starat. Všichni říkali, že je strašně malinkatý a že pravděpodobně nepřežije. To ale neznáte moji maminku, sehnala kočičí mléčko, stříkačky, přepravku jako domeček a začalo pipání zaječího miminka. Krmily jsme každé dvě hodiny, ze začátku zajda vůbec nechtěl, ale nakonec druhý den si už nechal říct.

Bylo to náročné, ale stálo to za to. Ušák za náma začal pořád hopíkat a tak jsme ho pojmenovali Hopík. Náš pes Agáta se o něj také starala, naučila ho pít vodu z misky, hráli si spolu. Každým dnem pak Hopík přibíral pár gramů, takže sláva! Sice ještě neměl vyhráno, ale na to jsme ani nepomyslely. A jak Hopík rostl, byl čas hledat domov. Po dlouhém hledání jsme našly lesní zoo kousek za Chuchlí, kde mu nabídnou výběh a kamarády. Ještě byla podmínka, že musí nabrat aspoň do 700 gramů, aby byl soběstačný.

Doma jsme ho měly asi měsíc. Nakonec nabral krásně a byl čas ho odvézt a vypustit. Nejdřív se mu od nás moc nechtělo, ale nakonec odhopíkal k seníku a tam si našel zrní, na kterém si pochutnával.

Bára Burcalová, 4. D

1/5

Rozhovor

s Mgr. Lenkou Ryzákovou

Jaké sporty patří mezi Vaše nejoblíbenější?

Mezi mé nejoblíbenější sporty patří atletika, hlavně běhy, kterým se věnuji. Dále lyžování, jízda na kole, ale také si ráda zahraji volejbal, basketbal nebo florbal.

Ze zimních sportů preferujete spíše lyže nebo snowboard?

Rozhodně lyže, na těch stojím od mala, ale nebráním se ani snowboardu, už sjedu kopec 😊, ale zatím si to neumím užít jako lyže.

Účastníte se ráda lyžařských kurzů na naší škole? Máte z nějakého lyžařského kurzu nějaký skvělý, například vtipný zážitek?

Všechny sportovní výjezdy na naší škole mám moc ráda, ať už jsou to seznamovací kurzy, lyžařské kurzy, školy v přírodě nebo vodácké kurzy. Neumím říct, který z nich mám nejradši, každý je jiný, ale vždy super a moc si je užívám. A mám radost, když je vidět, že si je užívají i děti. Zážitků z lyžařských kurzů je spousta, vždycky Vás děti něčím překvapí, např. že si vezmou cizí lyže a pak jim bota do nich nepasuje, nebo sjedou jinam, než mají. Ale naštěstí vždy vše dobře dopadne a vyřeší se.

Jak ráda trávíte svůj volný čas?

Volný čas ráda trávím sportováním, posezení s kamarády, sledování filmů. Teď momentálně procházkami se psem a starání se o zahrádku.

Když jste navštěvovala základní školu jakožto žákyně, jaké předměty Vás bavily nejvíce?

Samozřejmě to byla tělesná výchova, ale také zeměpis a přírodopis.

Co Vás přimělo k tomu, že jste si vybrala právě předmět tělesná výchova? Jaké jiné předměty ještě učíte?

Asi láska ke sportu a být v kontaktu s lidmi. Nedokázala bych sedět celý den v kanceláři a ťukat něco do počítače, to by mě nebavilo. K tělesné výchově učím ještě výchovy ke zdraví v 6. a 9. ročnících a přírodopis v 8. ročníku (letos poprvé a jsem moc ráda, že jsem tuto šanci dostala, protože mě baví se na hodiny přírodopisu připravovat).

Děkuji Vám za rozhovor. 😊 Sofie Herblichová, 7. C

Sebastian Weitz

Jaké byly Tvoje sportovní začátky?

Prvním sportem, kterým jsem se začal zabývat, bylo plavání, pak jsem dva roky chodil na atletiku. Následně jsem si vybíral ze třech sportů, kterými byly box, rugby a hokej a nakonec jsem se rozhodl pro hokej. Do hokejové výstroje jsem se poprvé oblékl na Nikolajce (zimní stadion na Praze 5). Z počátku jsem to bral jako každý sport, ale v první třídě jsem se pro hokej nadchl.

V kolika letech ses začal specializovat na hokej?

V deseti letech, při přechodu na velké hřiště.

Jakým sportům se ještě věnuješ?

Závodně se nyní věnuji hlavně hokeji, protože mi zabere většinu volného času. Mimo sezonu si rád zahraju kolektivní sporty jako basketbal, florbal, fotbal, rugby a také rád běhám a plavu.

Jak často trénuješ?

Trénuji každý den, máme i dvoufázové tréninky, kdy ranní trénink je od 6 hodin, což znamená, že vstávám ráno, už ve 4:45 a další trénink následuje hned po škole. V sezoně máme ve čtvrtek a v sobotu zápasy.

Je něco, co je při tréninku pro Tebe těžké či méně příjemné? Nebo si to vždycky naplno užiješ?

Mám to tak, že každý trénink musí být těžký, jinak nemakáš na 100%.

Kterých sportovních úspěchů si ceníš nejvíce?

Nejvíce si cením titulu mistra ČR v roce 2018 s ročníkem 2004 a turnaje AAA v CHAMONIX, kde jsme vyhráli s Czech Knights mezinárodní turnaj. A pak si vážím toho, že jsem byl vybrán na kemp U16 mezi 48 nejlepších hráčů ročníku 2005 z ČR.

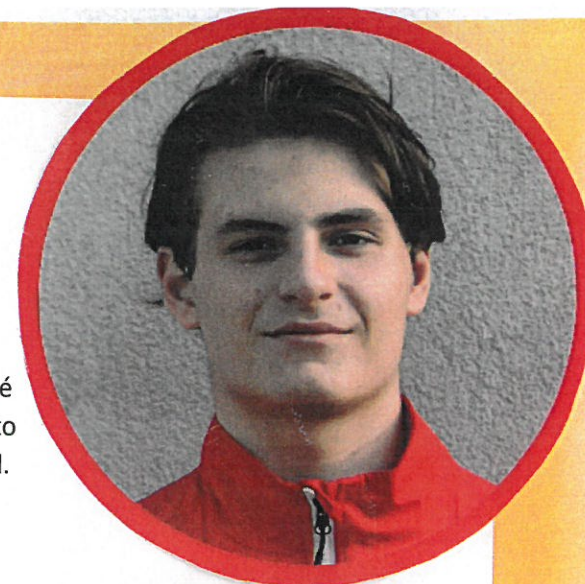
Co Ti udělá radost a co Tě baví?

Baví mě vyhrávat, bránit protihráče a zakládat útok a radost mi dělá, když někoho čistě trefím nebo dám skvělou nahrávku a taky ten gól.

Jaká máš přání a plány do budoucna?

Teď si hlavně přeji, aby se mi uzdravil kotník a mohl znovu začít naplno trénovat a připravovat se na sezonu. Plány beru jako cíle a ty si dávám krok po kroku. Můj cíl v této sezoně bude se dostat na pár zápasů do Juniorů.

Děkujeme za rozhovor. 😊

Ivana Steinerová

Ne. Ráda bych se věnovala volejbalu.

Jarmila Supeková

ano - běh, kolo, in-line brusle, tenis, občasné posilování (2x týdně nějaká aktivita)

ano - zumba, tenis, beach volejbal

Romana Kozáková

Ano, skupinové cvičení, jízda na kole, lyžování. Ne.

Michaela Mrázová

Bohužel aktivně nesportuji.

Ráda bych plavala.

Pavla Obstová

Aktivně se žádnému sportu jako takovému nevěnuji (denně ovšem procvičuji části těla postižené po nemoci).

Ráda bych zase jezdila na kole a zacvičila si jógu.

Z P R Á V A

Poklad

V pátek 6. března od 7. 40 hod. vypuklo HLEDÁNÍ POKLADU a na chodbách školy to vypadalo opravdu hodně rušně! Pověření zástupci ze tříd se při pátrání po indicích mnohdy neubránili běhu a pedagogické dozory na chodbách měly vskutku co dělat! Jako PRVNÍ se k POSLEDNÍ indicii, schované pod učitelskou židlí v učebně 207, dostaly Bára s Denisou z 6. B Bylo to opravdu těsné! O pár metrů za nimi už byli žáci z dalších dvou tříd! Poklad si holky vyzvedly z trezoru (uzamčené šatní skříňky v přízemí) ke konci velké přestávky kolem 9.50 hod. Fotografovi, který projevil o zdokumentování závěru akce zájem, se však fotky nezdařily, a tak aspoň dvě, dodatečně po třech měsících.

Denisa Brousilová a Bára Tůmová z 6. B

Velké poděkování za PERFEKTNĚ PŘIPRAVENOU AKCI patří *Janu Kratochvílemu z 8. D.*

Protože děti ze 3. a 4. tříd neměly před staršími téměř žádnou šanci, připravíme speciálně pro ně na podzim podobnou akci. ☺ Takže se MÁTE, mladší děti, NA CO TĚŠIT!!! ☺

ANKETA na téma: AKTIVNÍ SPORT

Sportující učitelé

Zeptali jsme se:

Věnujete se v současnosti AKTIVNĚ nějakému sportu? Pokud ano, jakému a jak často? Kdybyste měl(a) více času nebo vhodných podmínek, příležitostí, možností apod., věnoval(a) byste se ještě rád(a) AKTIVNĚ jinému sportu? Jakému?

Jaroslav Supek

Tenis, popř. kolo se synem.

Kdyby byla možnost a hlavně mnohem lepší mé bruslicí schopnosti, hrál bych rekreačně lední hokej... prostě kdybych lépe bruslil no. :)

Luděk Ulík

Minigolf (1x týdně), Pool (1x týdně), turistika (1x týdně), cyklistika (10x za rok)...

Věnoval bych se i dalším, ale chybí peníze nebo nedovolí zdraví. 😊

Anna Kytnarová

Běhám v parku cca 2x týdně a snažím se 2x týdně posilovat s vlastní vahou/ zdravotní cvičení. Kdybych měla více času, ráda bych cvičila každý den.

Ilona Krejčí

1 - 2x týdně chodím cvičit do fitka. (Snažím se 2x, ale ne vždy mi to vyjde.) Mezi jednotlivými cviky nejen na strojích protahuji vždy celé tělo - takže vlastně takové zdravotní cvičení. 😊

Také ráda chodím pěšky a tento způsob pohybu i relaxace mnohdy upřednostňuji před dopravou MHD, pokud je okolí cesty aspoň trochu klidnější a s trochou zeleně. 😊

V budoucnu bych se ráda občas věnovala cykloturistice v přírodě 😊, případně lyžování.

Pavla Dočkalová

Ano, věnuji - ale je to jen tak pro zábavu a nic velkého - běh, badminton - při covidu ne. 1-2 týdně záleží na náladě a příležitosti. Někdy během týdne vůbec nic.

Kolo, turistika - to bývá vzhledem k času jen nárazově, kdyby nebyla lenost, tak se dá vyjmenovat celá škála sportů, které bych ráda :D

Bára Kasinová

Ano, věnuji se běhání, několikrát týdně.

Kdyby bylo hodně času, nejradši bych se věnovala ještě spoustě dalších sportů, ideálně na vzduchu, na sluníčku, v přírodě... Napadá mě třeba pořádně se zlepšit v beachvolejbale přímo na pláži u moře, naplavat spoustu kilometrů v nějakém krásném jezeře v Alpách, projezdit na kolech hezkou jihočeskou krajinu, zlézt všechny Alpské ferraty...

Matěj Měchura

Mé sportovní vyžití jsou nyní pochody s kočárkem a jízda na kole s dětskou sedačkou za zády. Takže velmi rekreační podoba sportu.

Už přes rok se nepříliš úspěšně snažím zotavit z operace kolene. Jestli se to do budoucnalepší, tak bych se rád vrátil k běhání (ještě na mě čeká maratonský běh) a chybí mi házená, volejbal nebo agresivnější jízda na lyžích.

Tereza FILIPOVSKÁ

Dosahuješ výborných výsledků v aerobiku.

Jak a kdy jsi se sportem začínala?

Moje celá rodina je dost sportovně založená, takže už od dětství lyžuji, jezdím na kole a chodila jsem na atletiku.

Kdy ses začala specializovat na aerobik? Co všechno musíš umět?

S aerobikem jsem začala, když mi bylo 6 let, a hned po prvním roce jsem začala závodit. Musím být hlavně flexibilní a fyzicky zdatná.

Co je pro Tebe nejjednodušší? Co Ti jde nejlépe?

Nejjednodušší jsou pro mě silové prvky (kliky, zvedačky), právě proto mám nejraději trojoporáky, což jsou kliky na jedné ruce.

A co naopak nejnáročnější?

Nejnáročnější jsou pro mě skoky, při kterých musíte být celý zpevnění a to mi dělá problém.

Jaký je Tvůj největší úspěch?

Můj první největší úspěch byl na mistrovství světa v roce 2016 ve Vídni s pětičlennou sestavou s názvem Orient. Největším úspěchem hlavně bylo, když se mi podařilo v roce 2017 a 2018 tento titul obhájit.

Co Ti udělá v životě radost?

Největší radost mi udělá, když odcházím ze závodní plochy s pocitem, že jsem zacvičila sestavu podle svých a trenérčiných představ a že jsem si pohlídala všechny své nedostatky.

Jaká přání a plány máš do budoucna?

Jelikož bude příští rok naše poslední společná sezóna, tak si přeji, abych si ji pořádně užila. Doufám, že se i příští rok se nominujeme na mistrovství světa, které se koná ve Francii. Rozhodně bych se ale sportu chtěla i na dále věnovat.

Budeš ráda vzpomínat na tuto školu? Proč?

Samozřejmě, že budu. Strávila jsem tady skoro celé dětství. Mám tu hodně skvělých přátel a je tu spousta učitelů, kteří mě hodně naučili a je s nimi zábava. Nejvíce budu vzpomínat na našeho třídního učitele Matěje Měchuru, který mě velice podporoval a vycházel maximálně vstříc.

Děkujeme za rozhovor. 😊

Kateřina VÁŇOVÁ

Dosahuješ vynikajících výsledků v moderním pětiboji.

O jaké disciplíny se přesně jedná a jaké jsou Tvoje největší úspěchy?

Tento sport zahrnuje pět disciplín: plavání, šerm, jízdu na koni a tak zvanou kombi disciplínu, která v sobě zahrnuje běh a střelbu. Mým největším úspěchem je čtyřikrát získaný titul mistryně ČR a obsazení 10. místa v testovacím závodě New Format Test Event ve Weidenu.

Kdy a jak jsi se sportem začínala?

Se sportem jsem začínala už v předškolním věku, kdy jsem se věnovala atletice a plavání. Poté bylo mým rodičům nabídnuto, abych vyzkoušela právě moderní pětiboj a mně se tento sport zalíbil.

Kolikrát týdně trénuješ?

Trénuji šestkrát týdně, ale mám více tréninků v jeden den. Například v pátek mám běžecký trénink, potom jezdíme na koně a nakonec školu šermu. Pokud mi plavecký oddíl ještě naplánuje ranní trénink, který probíhá od 6.00 mám tento den odtrénovaný téměř všechny disciplíny.

Máš nějakou oblíbenou disciplínu?

Ani jedna z disciplín není oblíbená. Jsem ráda, že jsou v tomto sportu všechny disciplíny. Myslím si, že právě díky různorodým tréninkům, je tento sport tak zajímavý.

Co je nejtěžší? Je něco, čeho se třeba i někdy obáváš?

Každý závodník má svou vlastní nejtěžší disciplínu. Za mě je to asi střelba, u které je potřeba zachovat klidnou hlavu. Pak ještě jízda na koni, kde si musíte poradit s různými typy koňů. Na každého totiž platí něco jiného.

Na kolika koních jsi už jezdila? Je nějaký z nich Tvůj oblíbený?

Moje první tréninky na koni byly na soustředění. Tam jsem prostřídávala šest koní. Teď již jezdím pouze u našeho jezdeckého trenéra, kde pravidelně střídáme tři koně. Oblíbeného koně nemám, spíše méně oblíbeného. Je to Sněženka, která mě už párkrát shodila.

Šlo vždycky všechno podle Tvých představ, nebo bylo i nějaké období pro Tebe obtížnější?

Tak každý ze závodů určitě podle mých představ nevyšel. Například před poslední kombi disciplínou si myslím, že se budu držet nějaké závodnice, ale hned první střelba mi nevyjde a já ji musím pracně dohánět. Nejtěžší ale bylo, když se mi před rokem a půl zlomila noha. Všechny tréninky museli začít od znova a to hlavně běh. Trvalo mi asi rok vrátit se zpátky do starých běžeckých časů. Na všem špatném je vždy něco dobré a tak díky tomuto úrazu jsem se mohla více zaměřit na techniku běhu a posunout ji vpřed.

Jaká přání a plány máš do budoucna, nejen ve sportu?

Mým největším přáním je nyní, abych se dostala na střední školu. Ve sportu bych se ráda kvalifikovala na letošní mistrovství Evropy a zkusila tam podat co nejlepší výkon.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Ti, aby se většina z Tvých přání a plánů splnila! ☺

